The Boots by the Door

A short story about Moș Nicolae and the night of 5 December, for children and grown-ups

On the evening of 5 December, Ana sat on the kitchen floor with a brush in her hand and her winter **boots** in her lap. Dad sat next to her with a tin of polish. “Brush harder,” he laughed. “Moș Nicolae only fills clean boots.”

“Dad,” Ana asked, “is Moș Nicolae the same as Father Christmas?” “Not at all,” said Dad. “Father Christmas comes on Christmas Eve and leaves big presents under the tree. **Moș Nicolae** comes tonight, almost three weeks earlier. He is a kind old man with a long white beard, and he rides a white horse. He leaves small gifts in children's boots while they sleep.”

Ana stopped brushing. “And if a child was naughty?” Last Tuesday she had pulled her little brother's hair, and he had cried. “Then he leaves a **little twig**,” said Dad, “to remind them to be good.”

They put the shiny boots by the door. At the window, Ana looked up at the dark sky. There was no snow. “Grandma says that when Moș Nicolae shakes his beard, the **first snow** falls,” she whispered. Then she went to her brother's room and said sorry.

In the morning the whole street was white. Ana ran to the door. Her boots were full: two **oranges**, a handful of **walnuts**, a chocolate… and a thin apple twig with a red ribbon. Her face fell.

“Put it in a jar of water,” said Dad. “If it buds, it means Moș Nicolae has forgiven you.” So Ana put the twig on the windowsill and checked it every single day.

And one morning, a few days before Christmas, there it was: a tiny green bud.

Ghetuțele de la ușă

O poveste scurtă despre Moș Nicolae și seara de 5 decembrie, pentru copii și pentru adulți

În seara de 5 decembrie, Ana stătea pe jos în bucătărie, cu o perie în mână și cu ghetuțele de iarnă în poală. Tata stătea lângă ea, cu o cutie de cremă de ghete. — Freacă mai tare, a râs el. Moș Nicolae umple doar ghetele curate.

— Tată, a întrebat Ana, Moș Nicolae e tot una cu Moș Crăciun? — Deloc, a spus tata. Moș Crăciun vine în Ajunul Crăciunului și lasă cadouri mari sub brad. **Moș Nicolae** vine în noaptea asta, cu aproape trei săptămâni mai devreme. E un bătrân bun, cu barba lungă și albă, și umblă pe un cal alb. Lasă daruri mici în ghetele copiilor, cât timp dorm.

Ana s-a oprit din periat. — Și dacă un copil n-a fost cuminte? Marțea trecută îl trăsese de păr pe frățiorul ei, iar el plânsese. — Atunci îi lasă o **nuielușă**, a spus tata, ca să-și amintească să fie cuminte.

Au pus ghetuțele lucioase lângă ușă. La fereastră, Ana s-a uitat la cerul întunecat. Nu ningea deloc. — Bunica zice că atunci când Moș Nicolae își scutură barba, cade **prima zăpadă**, a șoptit ea. Apoi s-a dus în camera frățiorului și i-a cerut iertare.

Dimineața, toată strada era albă. Ana a alergat la ușă. Ghetuțele erau pline: două **portocale**, o mână de **nuci**, o ciocolată… și o crenguță subțire de măr, cu o fundiță roșie. Ana s-a întristat.

— Pune-o într-un borcan cu apă, a spus tata. Dacă înmugurește, înseamnă că Moș Nicolae te-a iertat. Așa că Ana a pus nuielușa pe pervaz și a verificat-o în fiecare zi.

Și într-o dimineață, cu câteva zile înainte de Crăciun, l-a văzut: un mugur mic și verde.

